Lidt om merlerne indtil videre :)

Ude i den store verden skelner man mellem to typer af den recessive merle. Type 1 som viser pletter/aftegninger fra de begynder at få pels og Type 2, som er solid fra start og først begynder at "skimle" (selvopfundet fordansket ord) fra 4 ugers alderen og frem, der skelnes ikke mellem genkoderne på de 2 typer.

Begge typer bliver enten merle (gråskimlede med solid pletter) eller roan-like (helt skimlede uden solid pletter). Genet for solid pletter er unstable/ustabilt, så man kan ikke avle efter at de dukker op bestemte steder på musen. Desuden er der heller ingen sikkerhed for at to merler kun får merler eller at 2 roan-like kun giver roan-like. Der dukker altså merler og roan-like op på kryds og tværs. Der er heller ingen der ved noget om arvegangen på Type 1 og Type 2, der er ganske enkelt ikke avlet seriøst på dem længe nok endnu, det meste af det jeg ved indtil videre har jeg læst mig til og derfor må jeg også gøre mig mine egne erfaringer :)

Jeg har indtil videre kun lavet 3 rene merlekuld, baseret på ren import og jeg kender intet til importdyrenes afstamning + jeg har lavet en del bærere, som endnu ikke er avlsklare. De 2 første kuld er ved at være voksne (3 måneder) og det har været meget interessant at følge deres udvikling. Det 1. kuld er efter en roan-like far og en merle mor, begge med en smule hvidt. (Jeg skriver ikke piebald, da jeg har en lille teori om at piebald bærere med en hulens masse modifiers kan give "self" med få hvide aftegninger hist og pist bestemte steder. F.eks en "stjerne" i panden, hvidt på maven, hvide tæer, spottet hale eller hvid halespids og mere eller mindre intakt bælte.) Alle unger i dette kuld endte op som merler, altså ingen roan-like. Nogle er ”ægte” piebalds og nogle er "uægte piebalds". Det 2. kuld er også efter roan-like far og mor er brindle merle (ikke til at se at hun er brindle). Der kom bl.a 2 brindle unger, som blev cullet, da jeg personligt synes det er noget juks at blande generne på den måde. Alle beholdere er merler (uægte piebalds).
Mit 3. kuld som stadig ikke har fået øjne, er efter roan-like far og merle piebald mor. I dette kuld er der tydeligt både merle piebald og roan-like piebald. Alle mine merler er mere eller mindre langhårede og dette indvirker helt sikkert på den måde man/jeg ser deres farveudvikling på, da de som de fleste andre langhårede ender op som nærmest korthårede. Den længere babypels får klart aftegningerne til at se mere gnidrede og udtværede ud. Min erfaring indtil videre, som jo altså stadig er meget meget lille baseret på de 3 kuld, er at de "ægte" merle piebalds, med store hvide aftegninger har tydelige afgrænsninger mellem roan og solid pletterne fra helt små, mens dem som jeg kalder "self" først udfarver senere. Det skimlede i piebalds er også lysere gråt end på de andre. Dette har jeg også læst at andre har erfaret. Om det hele kommer til at holde stik ved jeg jo nok først om laaang tid. Billeder længere nede.

Lidt billeder - 3 eksempler på deres udvikling:

Meget gråsort som lille, med stor kontrast nu.

”Ægte piebald” med tydelig kontrast fra hel lille.

”Uægte piebald” Sort som lille og merle som stor, med hvid mave og en lille hvid plet ”bælteområdet”

Fra det yngste kuld, en roan-like piebald

En merle piebald: